

روز شهادت جعفر بن محمد (علیه السلام) روز مصیبت اسلام و مسلمین است

خوشا به حال آن دسته‌های عزاداری که با آن ناله‌ها، به دعای او رحمتی نصیبشان شود که خداوند متعال فرمود: «و رحمة ربك خير مما يجمعون». «فعلى الأطائب من اهل بيت محمد وعلي صلي الله عليهما و الهما فليبك الباكون»...

خوشا به حال آن دسته‌های عزاداری که با آن ناله‌ها، به دعای او رحمتی نصیبشان شود که خداوند متعال فرمود: «و رحمة ربك خير مما يجمعون». «فعلى الأطائب من اهل بيت محمد وعلي صلي الله عليهما و الهما فليبك الباكون» به گزارش «شيعه نيوز» آیت‌الله وحید خراسانی به مناسبت فرارسیدن سالروز شهادت امام جعفر صادق علیه السلام مطالبی را ایراد فرمودند که متن آن شرح زیر است:

غرض از آفرینش عالم و آدم، معرفت و عبادت خداوندی است که آیات علم و قدرت و حکمت بی‌انتهای او در تمام کائنات نمایان است و نظم حاکم بر جهان از ترکیب يك ذره تا هزاران کهکشان گواه وحدانیت او است و بعثت تمام انبیا برای این است که عقل آدمی را به علم، و اراده او را به ایمان، و روح او را به مکارم اخلاق، و اعمال او را به خیر و صلاح هدایت کنند و نظامی قائم به قسط و عدل با اجرای احکام خداوندی که آسمان و زمین را به عدل به پا داشته به وجود آورند و آن غرض از خلقت و آن هدف از بعثت به وجود کسی میسر شد که اصول و فروع اسلام را که حاصل رسالت فرستادگان خدا از آدم تا خاتم است از مبدأ تا معاد و از طهارت تا دیات به بشریت آموخت، و آفاق افکار را به انوار علم و حکمت کتاب و سنت منور کرد. عامه و خاصه به علم و اجابت دعاء او که دو علامت امامت است اعتراف کردند و اعلام علمای اسلام شهادت دادند که آنچه بشر به علم آن تا روز قیامت محتاج است در کتاب او است. خاتم انبیاء او را صادق نامید و اسم او به روایت امام زین العابدین (علیه السلام) نزد اهل آسمان صادق است. خداوندی که فرموده «يا ايها الذين آمنوا اتقوا الله و كونوا مع الصادقين» چنین صادقی را حجت خود قرار داده است.

این شهر آشوب در مناقب و قطب راوندی در خرائج از مفضل بن عمر روایت کردند که: «با ابي عبدالله جعفر بن محمد (علیه السلام) می‌رفتیم، به زنی برخوردیم که گاوی مرده در مقابلش بود، و آن زن و کودکانش گریه می‌کردند. آن حضرت از سبب گریه آن زن و طفلانش پرسید. گفت: این حیوان وسیله معیشت من و طفلانم بود، و اکنون در کار خود متحیرم که چه کنم؟ فرمود: می‌خواهی خدا او را برای تو زنده کند؟ آن زن گفت: آیا با این مصیبت مرا مسخره می‌کنی؟ دعائی خواند و پای خود را به آن حیوان زد، گاو به سرعت سرپا ایستاد، آن زن گفت: به پروردگار کعبه، او عیسی بن مریم است. آن حضرت به میان مردم رفت تا کسی او را نشناسد.

کسی که از قدمش اعجاز نفس عیسی ظاهر می‌شود و نفسش حیات ابد به آدمیت می‌بخشد و مذهبش صراط مستقیمی است که انبیا و مرسلین و شهدا و صدیقین و عباد الله الصالحین به آن متنعمند، روز شهادتش روز مصیبت اسلام و مسلمین است. وظیفه کسانی که مشرف به شرف مذهب جعفری هستند آن است که در روز شهادت آن حضرت به پا خیزند، و در هیئات عزاداری به شوق زیارت آن قبر ویرانه که کنز مخفی خدا در آن آرمیده، بر سر و سینه زنند و به ناله‌های جانسوز به یاد آن امام مظلوم و پیکر مسموم و مرقد مهدوم، مشمول دعای آن حضرت شوند که فرمود: اللهم ارحم الصرخة التي كانت لنا. خوشا به حال آن دسته‌های عزاداری که با آن ناله‌ها، به دعای او رحمتی نصیبشان شود که خداوند متعال فرمود: «و رحمة ربك خير مما يجمعون». «فعلى الأطائب من اهل بيت محمد وعلي صلي الله عليهما و الهما فليبك الباكون». انا لله و انا اليه راجعون.